

LEGE

privind modificarea și completarea Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, cu modificările și completările ulterioare

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I - Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și se completează după cum urmează:

a) lit f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) principiul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați;

b) după litera f) se introduc trei litere noi , lit. g), h) și i) cu următorul cuprins:

g) principiul protecției vieții și siguranței victimei

h) principiul respectării drepturilor omului și a libertăților fundamentale

i) principiul abordării integrate”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3 - (1) În sensul prezentei legi, violența domestică înseamnă toate acțiunile de violență fizică, sexuală, psihologică, economică sau spirituală, care se produc în mediul familial sau domestic ori între soți sau foști soți, precum și între actuali sau foști parteneri, indiferent dacă agresorul împarte sau a împărțit aceeași locuință cu victima. Violență domestică constituie și amenințarea cu astfel de acte precum și privarea arbitrară de libertate a unui membru de familie.

(2) Constituie, de asemenea, violență domestică și violență împotriva femeii împiedicarea femeii de a-și exercita drepturile și libertățile fundamentale.

(3) Violența domestică este o formă de violență care se manifestă cu preponderență asupra femeilor în relațiile de cuplu și de familie și va fi tratată ca o formă de violență împotriva femeilor.

(4) Violența domestică este înțeleasă drept o încălcare a drepturilor omului, deopotrivă a femeilor și bărbaților. Violența împotriva femeilor reprezintă o formă de discriminare și înseamnă toate acțiunile de violență de gen care au produs sau puteau produce vătămarea sau suferința fizică, sexuală, psihologică sau economică cauzată femeilor, inclusiv amenințările cu asemenea acțiuni, coerciția sau privarea arbitrară de libertate, indiferent dacă aceste acțiuni survin în public sau în viața privată.

3. Articolul 4 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

“(1) Violența domestică și violența împotriva femeilor se manifestă sub următoarele forme:

b) violența psihologică - impunerea voinței sau a controlului personal, provocarea de stări de tensiune și de suferință psihică în orice mod și prin orice mijloace, prin amenințare verbală sau în orice altă modalitate, șantaj, violență demonstrativă asupra obiectelor și animalelor, afișare ostentativă a armelor, neglijare, controlul vieții personale, acte de gelozie, constrângerile de orice fel, urmărirea fără drept, supravegherea locuinței, locului de muncă sau a altor locuri frecventate de victimă, efectuarea de apeluri telefonice sau alte tipuri de comunicări prin mijloace de transmitere la distanță care prin frecvență, conținut sau momentul în care sunt emise creează temere, precum și alte acțiuni cu efect similar; Amenințarea este o formă de violență psihologică.

c) violența fizică - vătămarea corporală ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, inclusiv mascate ca fiind rezultatul unor accidente, prin otrăvire, intoxicare, precum și alte acțiuni cu efect similar, supunerea la eforturi fizice epuizante sau la activități cu grad mare de risc pentru viață sau sănătate și integritate corporală, altele decât cele de la lit. e);

f) violența socială - impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ sau interzicerea/limitarea realizării profesionale, impunerea izolării, inclusiv în locuința familială, privarea de acces în spațiul de locuit, deposedarea de acte de identitate, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar;

g) violența spirituală - subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase, interzicerea dreptului de a vorbi în limba maternă și de învăța copiii să vorbească în limba maternă, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare.

(2) În nicio formă și în nicio împrejurare, obiceiul, cultura, religia, tradiția sau așa-numita “onoare” nu pot fi considerate drept justificare pentru orice tip de acte de violență împotriva femeilor și bărbaților.”

4. Articolul 5 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

„(1) În sensul prezentei legi, prin membru de familie sau membru al unității domestice se înțelege:

a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, soții și copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude;

b) soțul/soția și/sau fostul soț/fosta soție; frații, părinții și copiii din alte relații ai soțului/soției sau ai fostului soț/fostei soții;

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, inclusiv foști concubini, indiferent dacă acestea au locuit sau nu cu agresorul, ascendenții și descendenții concubinei/ concubinului și, precum și frații și surorile acestora.

(2) În sensul prezentei legi prin victimă se înțelege persoana fizică care este supusă uneia sau mai multor forme de violență prevăzute la art. 4, inclusiv copiii martori la aceste forme de violență și fetele cu vârsta de până la 18 ani.”

(3) Violența domestică se manifestă în familie, între parteneri intimi sau între foști parteneri indiferent dacă aceștia împart sau nu împart un domiciliu comun.”

5. Articolul 7 se modifică și se completează după cum urmează:

a) Alineatul 1 se modifică și va avea următorul cuprins după cum urmează:

”(1) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația să ia măsurile necesare pentru prevenirea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, pentru preîntâmpinarea unor situații de încălcare repetată a drepturilor fundamentale ale victimelor violenței domestice, inclusiv prin furnizarea de informații și programe de educație despre modul în care se pot evita, recunoaște și raporta cazurile de violență.”

b) La alineatul (2), după litera f), se introduce o nouă literă, litera g) cu următorul cuprins:

„g) măsurile ce pot fi dispuse prin ordinul de protecție provizoriu și, după caz, prin ordinul de protecție, demersurile necesare pentru emiterea acestora și procedura de judecată.”

c) După alineatul (2) al articolului 7 se introduc trei noi alineate, alineatele (3), (4), (5), cu următorul cuprins:

„(3) Autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația de a colecta date statistice relevante, dezagregate și la intervale regulate privind cazurile de violență domestică și violență asupra femeilor. Aceste date sunt colectate în vederea monitorizării funcționării serviciilor sociale destinate victimelor precum și în vederea studierii cauzelor și efectelor violenței domestice și a violenței împotriva femeilor.

(4) Autoritățile administrației publice centrale sprijină derularea de anchete reprezentative la nivel național privind prevalența și tendințele tuturor formelor de violență domestică și de violență asupra femeii.

(5) Autoritățile administrației publice centrale și locale asigură confidențialitatea și respectarea anonimatului în cadrul procesului de diseminare a datelor statistice și a rezultatelor anchetelor naționale.”

6. Articolul 8 se modifică și se completează după cum urmează:

a) După alineatul (2) se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

“(2¹) Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse, în baza rolului său de structură centrală cu rol de coordonare metodologică a structurilor de specialitate descentralizate ce pot asigura intervenția și furnizare de servicii sociale pentru victimele violenței domestice, în parteneriat cu alte autorități publice centrale ce pot interveni sau pot furniza servicii sociale pentru diferite categorii de victime ale violenței domestice (inclusiv copiii martori la violență domestică) și împreună cu autoritățile administrației publice locale cu atribuții privind asigurarea furnizării de servicii sociale vor monitoriza mecanismul local de cooperare interinstituțională locală pentru prevenirea și combaterea violenței domestice creat la nivel de județ, descris la Capitolul IV².”

b) La articolul 8, alineatul (3¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3¹) Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse între Femei și Bărbați, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, exercită funcțiile de strategie, reglementare, reprezentare și autoritate de stat în domeniul violenței domestice, cu atribuții în elaborarea, coordonarea și aplicarea strategiilor și politicilor Guvernului în domeniul violenței domestice.”

7. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9 - (1) Ministerul Muncii și Justiției Sociale, Ministerul Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Educației Naționale, Ministerul Sănătății, Ministerul Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene și Ministerul Justiției, elaborează și difuzează materiale documentare privind prevenirea, cauzele și consecințele violenței domestice.

(2) Ministerul Sănătății are obligația de a elabora instrucțiuni pentru a se asigura de faptul că medicii de familie și medicii specialiști din sistemul de sănătate public sau privat notează în fișa pacientului suspiciunile de violență domestică.”

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art. 10 Ministerul Educației Naționale are obligația de efectua demersurile necesare pentru a include în cuprinsul materialului didactic tematici precum: egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, rolurile de gen, respectul reciproc, rezolvarea non-violentă a conflictelor în relațiile interpersonale, violență de gen și dreptul la integritate personală, adaptate vârstei și înțelegerii elevilor, în curriculumul formal și la toate nivelurile de educație. Judecătorii și procurorii pot desfășura activități didactice în învățământul preuniversitar, pe teme legate de violența domestică.”

9. Articolul 11 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

“Art. 11 - (1) Serviciul de probațiune din cadrul tribunalului, în colaborare cu organizațiile neguvernamentale care desfășoară activități specifice în domeniu sau cu specialiștii, desfășoară activități de reinserție socială a infractorilor condamnați pentru infracțiuni de violență domestică;
(2) Activitățile de reinserție socială a infractorilor condamnați pentru infracțiuni de violență domestică pot cuprinde utilizarea serviciilor sociale furnizate în cadrul centrelor destinate agresorilor.”

10. La alineatul (1) al articolului 13, literele c), g) și h) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) să înființeze direct, în parteneriat public sau, după caz, în parteneriat public-privat, servicii sociale pentru prevenirea și combatere a violenței domestice și să susțină funcționarea acestora;
g) să își prevadă în bugetul anual sume pentru susținerea serviciilor sociale și a altor măsuri de asistență socială pentru victimele violenței domestice și pentru alte măsuri (campanii de informare și educare) ce vizează prevenirea și combaterea violenței domestice;
h) să suporte, din bugetul local, în cazurile de violență domestică constatate în urma luării în evidență a victimei de către serviciile publice de asistență socială, cheltuielile cu întocmirea actelor juridice, precum și cele necesare pentru obținerea certificatelor medico-legale pentru victimele violenței domestice.”

11. La articolul 14, literele e) și f) se abrogă.

12. După articolul 14, se introduce un nou articol, articolul 14¹ cu următorul cuprins:

„Art. 14¹ - Autoritățile publice cu atribuții în domeniu pot desemna pentru instrumentarea cazurilor de violență domestică următoarele categorii de profesioniști, fără a se limita însă la acestea: asistenți sociali, psihologi și consilieri juridici sau persoane cu atribuții de asistență socială, angajați ai Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, Direcțiilor de Asistență Socială, Serviciilor publice de asistență socială, polițiști de proximitate, asistenți sociali, psihologi și consilieri juridici precum și personal cu atribuții de asistență socială ai unor organizații neguvernamentale sau

furnizori de servicii sociale autorizați cu care una dintre autoritățile publice a întocmit un contract de furnizare servicii privind această activitate.”

13. Titlul Capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

„Capitolul III - Servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice”.

14. Articolul 15 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

”Art. 15 - Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii pot fi organizate în regim rezidențial, în regim de zi sau cu program continuu, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean.

(1) Servicii sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii organizate în regim rezidențial, cu găzduire pe perioadă determinată sunt:

- a) centre de primire în regim de urgență a victimelor violenței domestice;
- b) centre de recuperare pentru victimele violenței domestice;
- c) locuințe protejate.

(2) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii organizate în regim de zi sunt:

- a) centre pentru prevenirea și combaterea violenței domestice;
- b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației.
- c) centre de asistență destinate agresorilor.

(3) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii cu program continuu sunt:

- a) servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență (help-line);
- b) servicii integrate de urgență destinate victimelor violenței sexuale.

(4) Serviciile sociale destinate agresorilor sunt organizate în centre de zi care au ca obiectiv reabilitarea și reinserția socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație și consiliere. În condițiile legii, centrele pot monitoriza tratamentul adicțiilor.

(5) Serviciile sociale specializate pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii sunt oferite în mod gratuit victimelor.”

(6) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ANES elaborează și supune spre aprobare proiectul de Hotărâre privind completarea HG nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, în vederea reglementării serviciilor sociale prevăzute la art.15 alin.(3) lit. a).

(7) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a Hotărârii privind completarea HG nr. 867/2015, ANES elaborează și supune spre aprobare ministrului muncii și justiției sociale, proiectul de Ordin privind aprobarea Standardelor minime de calitate pentru serviciile sociale, organizate ca servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență (help-line).

15. Alineatul (4) al articolului 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

”(4) Finanțarea serviciilor sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice, organizate în sistem public sau, după caz, în parteneriat public sau public - privat, se asigură din bugetele locale, din finanțări de la bugetul de stat prin programe de interes național precum și din diferite tipuri de finanțări nerambursabile sau rambursabile, sau, după caz, din bugetul de stat. În scopul finanțării serviciilor

sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice pot fi utilizate resurse financiare provenite din donații, sponsorizări și din alte surse prevăzute de lege.”

16. După articolul 16 se introduce un nou articol, articolul 16¹ cu următorul cuprins:

”Art. 16¹ - (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura crearea și funcționarea serviciilor sociale prevăzute la art. 15, într-o distribuție geografică adecvată, care să asigure acces neîngrădit la servicii sociale și asistență tuturor victimelor supuse formelor de violență prevăzute de prezenta lege.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura crearea și funcționarea serviciilor sociale prevăzute la art.15, cel puțin la nivel de județ, în funcție de identificarea și evaluarea nevoilor persoanelor supuse formelor de violență domestică prevăzute de lege, de pe raza județului, în termen de 3 ani de la intrarea în vigoare a prezentelor dispoziții legale.”

17. Alineatul (3) al articolului 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ (3) Primirea victimelor în adăpost se face numai în caz de urgență sau, după caz, cu aprobarea conducerii centrului, atunci când izolarea victimei de agresor se impune ca măsură de protecție. Persoanelor care au comis actul de agresiune le este interzis accesul în incinta adăpostului unde se găsesc victimele.”

18. După articolul 18, se introduce un nou articol, articolul 18¹ cu următorul cuprins:

“Art. 18¹ - (1) Locuințele protejate sunt unități de asistență socială de tip rezidențial pe durată determinată, cu sau fără personalitate juridică, care asigură găzduirea în regim de urgență, îngrijirea, asistența socială, consilierea juridică și psihologică și orientarea victimelor violenței domestice.

(2) Adresa locuințelor protejate este secretă publicului larg.”

19. După alineatul (2) al articolului 19, se introduce un nou alineat, alin. (3) cu următorul cuprins:

„(3) Centrele de asistență destinate agresorilor pot asigura beneficiarilor tratament ambulatoriu în cazul diferitelor tipuri de adicții, la recomandarea unui medic specialist în condițiile prevăzute la art. 17, alin. (6).”

20. După articolul 21 se introduc două noi articole, articolele 21¹ și 21² cu următorul cuprins:

„Art. 21¹ - Serviciile de tip linie telefonică de urgență sunt servicii sociale gratuite care asigură consiliere apelanților, în mod confidențial, în legătură cu toate formele de violență prevăzute la art. 3.

Art. 21² - Centrele integrate de urgență în caz de violență sexuală asigură examinarea medicală și medico-legală, asistență post-traumatică și consiliere pentru victimele violenței sexuale.”

21. Articolul 22 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

a) Alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

” (2) Cazurile de violență domestică nu pot fi supuse medierii.”

b) După alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„ (3) În soluționarea cazurilor de divorț, în care s-a reținut culpa unuia dintre parteneri cu privire la săvârșirea unor fapte de violență domestică, instanțele judecătorești competente pot dispune, din

oficiu sau la cererea expresă formulată de către celălalt soț, în sarcina agresorului, măsura de a participa la programele speciale de consiliere psihologică organizate de către serviciile de specialitate publice sau private.

(4) Metodologia privind modalitatea de participare la programele speciale de consiliere psihologică, organizate de către serviciile de specialitate publice sau private se elaborează de către Ministerul Justiției și Ministerul Muncii și Justiției Sociale în colaborare cu Colegiul Național al Psihologilor, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi”.

22. După Capitolul III se introduc două capitole noi, Capitolul III¹ și Capitolul III², cu următorul cuprins:

„Capitolul III¹ - Registrul Național al Ordinilor de Protecție

Art. 22¹ - (1) La nivel național, se înființează Registrul Național al Ordinilor de Protecție denumit în continuare RNOP.

(2) RNOP este un registru electronic, public, gestionat de către Ministerul Justiției, care cuprinde evidența persoanelor împotriva cărora au fost emise hotărâri judecătorești privind instituirea unui ordin de protecție, precum și cele privind instituirea ordinilor de protecție provizorii.

(3) Metodologia privind modul de înființare, funcționarea, fluxul de date în sistemul electronic, gestionarea datelor și modalitățile de acces la informațiile din registru, se aprobă prin hotărâre a Guvernului în termen de 120 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

CAPITOLUL III² – Ordinul de protecție provizoriu

Art. 22² - Orice sesizare prin care este semnalată producerea unor acte de violență domestică este supusă de îndată verificării de către organul de poliție competent din punct de vedere teritorial, potrivit legii.

Art. 22³ – (1) În scopul verificării sesizărilor prevăzute la art. 22¹, la adresa la care a fost raportată săvârșirea unor fapte de violență domestică se deplasează o echipă alcătuită din cel puțin doi polițiști, cu excepția cazurilor când acest lucru nu este posibil.

(2) În cazul în care verificarea sesizării prevăzute la art. 22¹ se efectuează de un singur polițist, este necesară prezența unui martor. În cazul în care acest lucru nu este posibil, verificarea se efectuează de către polițist, consemnând acest lucru în procesul verbal.

(3) Pentru verificarea sesizărilor privind cazurile de violență domestică, polițistul are drept de acces în spațiul/locuința în care a fost semnalată agresiunea, inclusiv în sedii sau spații de lucru ale unei persoane juridice, fără a fi necesar acordul victimei sau al oricăreia dintre persoanele care locuiește cu aceasta, al proprietarului spațiului.

(4) În situația în care organele de poliție sunt sesizate prin plângere, denunț sau iau la cunoștință pe orice cale despre săvârșirea infracțiunii de violență în domestică sau despre existența unor indicii solide referitoare la astfel de infracțiuni, prevăzute de art. 199 din Codul penal, în scopul înlăturării stării de pericol iminent pot emite un ordin de protecție provizoriu.

Art. 22⁴ - (1) În activitatea de verificare a sesizărilor privind cazurile de violență în domestică, polițistul are dreptul de a solicita informații victimei, agresorului, persoanelor care locuiesc împreună cu aceștia, vecinilor, reprezentanților persoanelor juridice, și oricăror altor persoane care au cunoștință despre fapte.

(2) Polițistul are obligația de lua măsuri de conservare și ridicare a mijloacelor materiale de probă, putând face înregistrări sau fotografii inclusiv cu aparatul de fotografiat, camera video sau cu telefonul personal, al victimei sau al martorilor.

(3) Dacă există suspiciunea că faptele agresorului ar putea fi încadrate ca fiind vreuna dintre infracțiunile contra vieții, contra integrității corporale sau sănătății, contra libertății persoanei, contra libertății și integrității sexuale, inclusiv cele săvârșite asupra unui membru de familie, agresorul poate fi condus la secția de poliție pentru continuarea cercetării penale.

(4) Polițistul întocmește un proces-verbal, în care consemnează informațiile prevăzute la alin. (2), precum și orice alte aspecte constatate și activitățile desfășurate. Când agresorul sau persoanele prezente la locul constatării au obiecții ori precizări cu privire la cele cuprinse în procesul-verbal, acestea vor fi de asemenea consemnate.

(5) Procesul verbal se semnează de către polițist și, după caz, de către martori, presupusa victimă, presupusul agresor, precum și de către orice alte persoane care au furnizat informații sau au participat la activitatea de verificare. Dacă acestea refuză sau nu pot să semneze, polițistul va face mențiune despre aceste împrejurări.

Art. 22⁵ - - La încheierea activității de verificare potrivit art. 22¹-22³, polițistul poate emite un ordin de protecție provizoriu în cazul în care se constată că există un risc iminent asupra vieții, integrității fizice, sănătății sau libertății unui membru de familie, în înțelesul prezentei legi.

Art. 22⁶ - (1) Evaluarea stării de pericol iminent și a riscului de repetare a actelor de violență se realizează atât prin constatare directă la fața locului, cât și pe baza unor criterii cuprinse într-un formular de evaluare a riscului.

(2) Evaluarea riscului se realizează pe baza unui formular de risc care cuprinde criterii și indicii relevante pentru evaluarea riscului, precum: tipul de violență exercitată asupra persoanei aflate în pericol, caracterul repetitiv al actelor de violență, elementele de vulnerabilitate ale persoanei aflate în pericol, contextul producerii actelor de violență, pericolozitatea agresorului. Pe baza acestor criterii și indicii se stabilește un grad de risc care poate fi: scăzut, moderat, ridicat sau foarte ridicat.

(3) În cazul în care, în urma completării formularului prevăzut la alin. (2), riscul este evaluat ca fiind ridicat sau foarte ridicat, emiterea ordinului de protecție provizoriu este obligatorie.

(4) În situația în care în urma evaluării stării de pericol iminent și a riscului de repetare a actelor de violență se constată că nu este necesară emiterea unui ordin de protecție provizoriu, polițistul are obligația de a asigura informarea victimei cu privire la posibilitatea formulării unei cereri de emitere a unui ordin de protecție și de a pune la dispoziția acesteia un exemplar al cererii.

(5) Emiterea ordinului de protecție provizoriu nu împiedică luarea unei măsuri preventive în condițiile Codului de procedură penală.

Art. 22⁷ - (1) Prin ordinul de protecție provizoriu pot fi dispuse cu caracter provizoriu, pentru o durată de până la 5 zile, una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate, cu obligația de a preda cheile locuinței polițistului;

b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei și, dacă este cazul, schimbarea încuietorilor locuinței;

c) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de victimă, față de copiii acesteia sau față de alte rude ale acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate prin acesta;

d) predarea de către agresor organelor de poliție a armelor deținute sau ridicarea acestora.

e) pe lângă oricare din măsurile dispuse la literele a) - d), polițistul poate dispune și obligarea agresorului de a urma consiliere de specialitate într-un centru destinat agresorilor.

(2) În situația dispunerii unei măsuri care presupune evacuarea temporară, organele de poliție îi vor solicita agresorului să dea o declarație pe propria răspundere prin care să precizeze :

- a) dacă alege să locuiască la o rudă sau la o altă persoană și să menționeze, după caz, adresa acestora;
- b) dacă, în cazul în care nu are unde să locuiască se va adresa adăposturilor sau centrelor rezidențiale pentru persoane fără adăpost/alte servicii care oferă cazare.
- (3) În durata măsurilor nu se include timpul strict necesar conducerii agresorului la sediul organelor de poliție, în vederea lămuririi aspectelor legate de săvârșirea infracțiunii de violență domestică.
- (4) Ordinul de protecție provizoriu este executoriu și prevederile sale se aplică de îndată, fără somație și fără trecerea vreunui termen.
- (5) Ordinul de protecție provizoriu cuprinde motivele care au determinat luarea măsurii, ziua și ora la care măsurile încep, precum și ziua și ora la care acestea încetează.
- (6) Dacă ordinul de protecție provizoriu nu cuprinde nici o mențiune privind durata oricăreia dintre măsurile luate, acestea se vor considera luate pe durata maximă.
- (7) Ordinul de protecție provizoriu este comunicat, de îndată, agresorului, dacă este prezent și persoanelor protejate prin acesta. Ordinul de protecție provizoriu este comunicat și organelor de poliție de la domiciliul/reședința agresorului și victimei.
- (8) În situația manifestării refuzului agresorului, punerea în executare a măsurilor stabilite prin ordinul de protecție provizoriu se realizează prin constrângere.
- (9) În situația formulării, ulterior, a unei cereri de emitere a unui ordin de protecție, durata inițială a ordinului de protecție provizoriu se prelungește cu 5 zile.

Art. 22⁸ - Odată cu emiterea ordinului de protecție provizoriu, dacă în cauză există minori, persoane cu handicap sau alte persoane vulnerabile, unitatea de poliție sesizează de îndată DGASPC, comunicându-i și o copie a ordinului, în vederea luării măsurilor de protecție prevăzute de lege.

Art. 22⁹ - Procedura de intervenție a organelor de poliție în cazurile de violență domestică, precum și a celorlalte instituții, de emitere a ordinului provizoriu de protecție, inclusiv forma și procedura de completare a formularului de risc prevăzut la art. 22⁵, precum și procedura de executare a ordinului de protecție provizoriu se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin comun al Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Justiției și Ministerului Muncii, și Justiției Sociale, în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 22¹⁰ - (1) Dacă prin ordinul provizoriu de protecție s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, polițistul are obligația de a-l informa pe agresor asupra dreptului de a solicita cazare în cadrul serviciilor sociale existente .

(2) Autoritățile locale au obligația de a asigura în cadrul serviciilor sociale existente servicii de găzduire pentru agresori în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost și adăposturilor de noapte.

Art. 22¹¹ – (1) Ordinul de protecție provizoriu împreună cu documentele care îl însoțesc se înaintează pentru confirmare procurorului, în termen de 24 de ore. Confirmarea ordinului de protecție provizoriu se realizează prin aplicarea de către procuror a unei rezoluții cu caracter administrativ pe ordinul de protecție provizoriu.

(2) În cazul în care constată aspecte de nelegalitate sau netemeinicie, procurorul poate infirma, motivat, ordinul de protecție provizoriu. Dacă ordinul de protecție provizoriu a fost infirmat, măsurile și obligațiile care au fost dispuse prin acesta încetează.

(3) După îndeplinirea procedurii de la alin (1), ordinul de protecție provizoriu însoțit de o copie a probelor care susțin emiterea sa, se transmite de către polițistul care l-a emis, de îndată, către

judecătoria corespunzătoare parchetului din care face parte procurorul care a confirmat ordinul de protecție provizoriu.

(4) Ordinul de protecție provizoriu este verificat de către judecător în termen de 48 de ore de la înregistrare, în camera de consiliu, fără citarea părților, participarea procurorului fiind obligatorie.

(5) Judecătorul, în procedura de constatare a legalității și temeiniciei ordinului de protecție provizoriu, emite o hotărâre prin care poate să dispună următoarele:

- a) menținerea măsurilor și obligațiilor impuse;
- b) instituirea unor măsuri sau obligații noi în sarcina agresorului;
- c) modificarea sau ridicarea unora dintre măsurile dispuse.

(6) În cazul în care judecătorul constată nelegalitatea sau netemeinicia ordinului de protecție provizoriu, măsurile și obligațiile dispuse prin acestea încetează.

(7) Hotărârea prevăzută la alin. (5) este definitivă și se comunică tuturor părților interesate și instituțiilor cărora le-a fost comunicat ordinul de protecție provizoriu.

Art. 22¹² – (1) Ordinul de protecție provizoriu poate fi contestat la instanța de judecată competentă potrivit art. 22¹¹, în termen de 48 de ore de la comunicare.

(2) Contestația se judecă cu citarea părților. Neprezentarea acestora nu împiedică judecarea cauzei.

(3) Contestația se soluționează în regim de urgență, dar, nu mai târziu de data la care expiră termenul pentru care a fost emis ordinul de protecție provizoriu, în camera de consiliu, cu citarea organului constator.

(4) Participarea procurorului este obligatorie.

(5) Hotărârea cu privire la contestație poate fi atacată cu apel, în 24 de ore de la pronunțare, pentru procuror și participanții prezenți la judecată, și în 24 de ore de la comunicare, pentru părțile lipsă. În cazul în care instanța a admis contestația, apelul procurorului este suspensiv de executare.

Art. 22¹³ - Dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu cele privind ordinul de protecție.”

23. Art. 23 se modifică și se completează după cum urmează:

a) La alineatul (1), după litera c) se introduce o nouă literă, c¹), cu următorul cuprins:

”c¹) cazarea/plasarea victimei, cu acordul acesteia, și, după caz, a copiilor, într-un centru de asistență dintre cele prevăzute la art. 17;”

b) Alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(3) Pe lângă oricare dintre măsurile dispuse potrivit alin. (1), instanța poate dispune și obligarea agresorului să urmeze consiliere psihologică, psihoterapie și poate recomanda internarea voluntară sau, după caz, poate solicita internarea nevoluntară, în condițiile Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată. În cazul în care agresorul este consumator de substanțe psihoactive, instanța poate dispune, cu acordul acestuia, integrarea acestuia într-un program de asistență a persoanelor consumatoare de droguri, conform art. 22 din Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

c) După alineatul 3 se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:

“(4) Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune luarea unor măsuri de control a respectării ordinului de protecție și pentru prevenirea încălcării acestuia:

a) obligarea agresorului de a se prezenta periodic, la un interval de timp stabilit de instanță, potrivit împrejurărilor, la secția de poliție competentă cu supravegherea respectării ordinului de protecție;

- b) obligarea agresorului de a da informații organului de poliție cu privire la orice schimbare a locuinței, în cazul în care prin ordin s-a dispus evacuarea agresorului din locuința familiei.
- c) verificări periodice și /sau spontane privind locul în care se află agresorul;

(5) Dispozitivul hotărârii va cuprinde și mențiunea că încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiune, conform art. 32.”

24. Articolul 27 se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

”Art. 27 - (1) Cererile pentru emiterea ordinului de protecție se judecă în camera de consiliu, participarea procurorului fiind obligatorie.

(2) La cerere, persoanei care solicită ordinul de protecție i se poate acorda asistență sau reprezentare prin avocat.

(3) Asistența juridică a persoanei împotriva căreia se solicită ordinul de protecție este obligatorie.

(4) Judecata se face de urgență și cu precădere. Dispozițiile art. 200 din Codul de procedură civilă privind verificarea cererii și regularizarea acesteia nu sunt aplicabile. Citarea părților se face potrivit regulilor privind citarea în cauze urgente.

(5) În caz de urgență deosebită, instanța poate emite ordinul de protecție și fără citarea părților, chiar și în aceeași zi, pronunțându-se pe baza cererii și a actelor depuse, fără concluziile părților.

(6) În soluționarea cererii, nu sunt admisibile probe a căror administrare necesită timp îndelungat.

(7) Procurorul are obligația de a informa persoana care solicită ordinul de protecție asupra prevederilor legale privind protecția victimelor infracțiunii.

(8) Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordinului se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

(9) În cazul în care instanța a fost sesizată potrivit art. 22¹¹, instanța se va pronunța până la expirarea ordinului de protecție provizoriu.”

25. Articolul 29 se modifică și se completează după cum urmează:

a) Alineatul (2) se modifică și se completează și va avea următorul cuprins:

” (2) Instanța poate hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea vreunui termen.”

b) După alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

”(3) Respectarea ordinului de protecție este obligatorie și pentru persoana protejată prin intermediul său.”

26. La art. 30, alineatele (1), (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Hotărârea prin care se dispune ordinul de protecție este supusă numai apelului, în termen de 3 zile de la pronunțare, dacă s-a dat cu citarea părților, și de la comunicare, dacă s-a dat fără citarea lor.

(2) Instanța de apel poate suspenda executarea până la judecarea apelului, dar numai cu plata unei cauțiuni al cărei quantum se va stabili de către aceasta.

(3) Apelul se judecă cu citarea părților. Dispozițiile art. 27, alin. (1), (3), (4), (6) și (8) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

27. Articolul 31 se modifică după cum urmează:

a) Alineatul (1) al articolului 31 și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

”(1) Copia dispozitivului hotărârii prin care s-a admis cererea de emitere a ordinului de protecție se comunică, în ziua pronunțării, structurilor Poliției Române în a căror rază teritorială se află locuința victimei și a agresorului.”

”(4) Organele de poliție au obligația să monitorizeze modul în care se respectă hotărârea judecătorească prin care s-a dispus ordinul de protecție și să sesizeze organul de urmărire penală în caz de sustragere de la executare. În cazul nerespectării cu intenție a hotărârii, se poate dispune măsura arestării preventive a agresorului. ”

b) După alineatul (4) al articolului 31 se introduc patru noi alineate, alineatele (5) - (8), cu următorul cuprins:

”(5) Odată cu comunicarea ordinului de protecție prin care s-a luat măsura evacuării temporare a agresorului, acestuia i se va comunica și posibilitatea de a solicita găzduirea în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost și adăposturilor de noapte. .”

(6) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea, prin vizite zilnice la locuința victimei, în primele 3 zile după punerea în executare a ordinului de protecție sau a ordinului de protecție provizoriu, prin vizite inopinate la locuința victimei în zilele următoare, verificări telefonice, precum și prin orice alte modalități relevante. În exercitarea atribuțiilor de monitorizare a respectării ordinului de protecție, organele de poliție pot utiliza dispozitive electronice de monitorizare.

(7) În cazul în care se constată sustragerea de la executarea ordinului de protecție, va fi sesizat organul de urmărire penală.

(8) În cazul în care persoana protejată prin ordinul de protecție încalcă dispozițiile acestuia, ea va fi obligată la acoperirea cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinului.”

28. După articolul 31 se introduc două noi articole, articolul 31¹ și articolul 31², cu următorul cuprins:

”Art. 31¹ (1) Organele de poliție au îndatorirea să supravegheze modul în care se respectă hotărârea, prin vizite zilnice la locuința victimei, în primele 3 zile după punerea în executare a ordinului de protecție sau a ordinului de protecție provizoriu, prin vizite inopinate la locuința victimei în zilele următoare, verificări telefonice, precum și prin alte modalități relevante.

(2) În cazul în care se constată sustragerea de la executarea ordinului de protecție, va fi sesizat organul de urmărire penală.

(3) În exercitarea atribuțiilor de monitorizare a respectării ordinului de protecție, organele de poliție au dreptul și obligația de a pune în aplicare măsuri de prevenire a nerespectării hotărârii, care pot cuprinde, în mod obligatoriu, dar nu limitativ: efectuarea de vizite inopinate la locuința persoanei vătămate; apelare telefonică de control a victimei/agresorului; solicitarea unor informații din partea vecinilor, colegilor de la locul de muncă al victimei/agresorului, de la unitatea de învățământ frecventată de victimă/agresor sau altor persoane care ar putea furniza informații relevante. Măsuri de prevenire a nerespectării hotărârii se stabilesc prin Ordin al ministrului afacerilor interne în termen de 120 de zile de la intrarea în vigoare a prevederilor prezentei legi.

Art. 31² - În cazul în care persoana protejată prin ordinul de protecție încalcă dispozițiile acestuia, ea va fi obligată la acoperirea cheltuielilor generate de emiterea și punerea în executare a ordinului.”

29. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32 - Încălcarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 23 alin. (1) și dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârii judecătorești și se pedepsește cu închisoare de la de la 3 luni la 5 ani.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește conform alin. (1) încălcarea oricăreia dintre măsurile dispuse prin ordinul de protecție provizoriu.

(3) Împăcarea nu înlătură răspunderea penală. Încălcarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la art. 23 alin. (1) și dispuse prin ordinul de protecție constituie infracțiunea de nerespectare a hotărârii judecătorești și se pedepsește cu închisoare de la o lună la un an. Împăcarea nu înlătură răspunderea penală.”

30. La articolul 34, alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dacă există o evaluare a riscului de recidivă realizată de către un serviciu specializat care indică un grad de risc suficient de scăzut și faptul că agresorul nu mai prezintă un real pericol pentru victima violenței domestice sau pentru familia acesteia.”

31. După Capitolul IV se introduce un nou capitol, Capitolul IV¹ - Intervenția de urgență, cu următorul cuprins:

„Capitolul IV¹ - Intervenția de urgență

Art. 35¹ - Intervenția de urgență se realizează prin intermediul unei echipe mobile formată dintr-un reprezentant al Serviciului de Asistență Socială, denumit în continuare SPAS, și un reprezentant al poliției din comunitatea în care a avut loc situația de violență domestică.

(1) Echipa mobilă are rol de verificare a semnalărilor, evaluare inițială și realizarea demersurilor necesare pentru depășirea riscului imediat, după caz: transport la unitatea sanitară cea mai apropiată în situațiile în care victima necesită îngrijiri medicale, anunțarea organelor de cercetare penală, emiterea unui ordin de protecție provizoriu, referire la Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului, denumită în continuare DGASPC sau, după caz, la SPAS, în vederea găzduirii și aplicarea managementului de caz și altele.

(2) Semnalarea situațiilor urgente de violență domestică se realizează prin intermediul liniilor telefonice ale instituțiilor publice abilitate să intervină în cazurile de violență domestică, inclusiv a liniilor telefonice de urgență.

(3) Personalul din cadrul SPAS realizează evaluarea gradului de risc pe baza unui instrument specific, care se aprobă împreună cu procedura pentru intervenția de urgență în cazurile de violență domestică, prin Ordin emis de către ministrul Muncii și Justiției Sociale, în termen de 120 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(4) Pentru verificarea semnalărilor privind violența domestică, reprezentanții SPAS au drept de acces, în condițiile legii, în sediile persoanelor juridice, precum și la domiciliul persoanelor fizice. Pentru efectuarea acestor verificări, organele de poliție au obligația să sprijine reprezentanții SPAS

(5) Managementul de caz se asigură de către compartimentul violență domestică din cadrul DGASPC. În scopul de a sigura accesul neîngrădit la găzduire în situațiile de urgență, precum și la restul serviciilor sociale existente pentru victimele violenței domestice precum și pentru agresori, DGASPC cooperează activ cu SPAS-urile și furnizorii privați de servicii sociale de pe raza teritorială a județului. Victimele pot fi găzduite în orice serviciu social cu această destinație, indiferent de domiciliul acestora, unde există un loc disponibil.

”

32. La articolul 36, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) bugetele locale ale județelor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, precum și ale municipiilor, orașelor și comunelor; autoritățile locale au responsabilitatea de a estima dimensiunea locală a fenomenului și a aloca un buget adecvat activităților din domeniu;”

33. Titlul Capitolului VI se modifică și va avea următorul cuprins:

“Capitolul VI - Contravenții și infracțiuni,,

34. După alineatul (3) al articolului 40, se introduc alineatele (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

„(3¹) Constituie contravenții, dacă potrivit legii penale nu constituie infracțiuni, și se sancționează cu amendă între 2.000 lei și 7.000 lei:

- a) nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (1) - (4);
- b) nerespectarea prevederilor art. 16 și 16¹.

(3²)Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (3¹) se realizează de către inspectorii sociali, conform prevederilor legale .

35. După articolul 40, se introduce un nou articol, articolul 40¹ cu următorul cuprins:

”Art. 40¹ - Violența psihologică exercitată în condițiile prevăzute la art. 4, lit. b) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 1 an sau cu amendă, după caz, cu posibilitatea transformării pedepsei în ore de muncă în folosul comunității.”

36. Capitolul VII - Dispoziții finale se abrogă.

Art. II - Anexa referitoare la Cererea privind emiterea ordinului de protecție se completează, astfel:

a) După punctul I - Date privind autoritatea sau organismul care formulează cererea, se introduce un nou punct, pct. I.1 cu următorul cuprins:

“I.1 Date privind agresorul

Numele și prenumele:

Adresa:

Telefon:

Fax:

E-mail:

b) La punctul II - Asistența juridică, câmpul al doilea, se înlocuiește cu următorul cuprins:

„Doresc/Nu doresc acordarea de asistență juridică prin avocat desemnat din oficiu.”

Art. III - În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma "violență în familie" se înlocuiește cu sintagma "violență domestică".

Art. IV - Legea nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 24 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare și cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.